

רפי שאולי בעלה של מנדי, בא לנמל התעופה לוד כדי לקבל את פניה של ילדתו אסתי זבון שחזרה מסיום באנגליה. בין השניים נרקס רומן שנודע לאחרונה.

י"ם? שאל אחר, כי הצייר ראה אותה כן, היתה התשובה, אז תגידי לי, קפץ אחד הנוכחים, אם הצייר לא רואה טוב, למה הוא מצייר בכלל?

זמר חדש ערך את הופעת הבכורה שלו במועדון הקינגס בתל-אביב, שהפך לאחרונה למוקד חיי הלילה של תל-אביב. הזמר הוא **אבי אביבי**, בנו של קצין בכיר בצה"ל, שעסק בגראפיקה עד שהתגלה במחוזמר קפוז, לשם בה להשתתף כזמר מקהלה וקיבל את התפקיד הראשי, זה של הבן המורד. אבי הרכיב לעצמו תוכנית שירים חדשה, כשהוא מלווה בשלישיית נגינת-אריק, מייק ופמי. בין האורחים הרבים שתוו בהופעת הבכורה שלו, בלט ה-במאי ז'ק קתמור, שהיה מל-וזה בדוגמנית **אן טוכמאיר** שחזרה לפני ימים מספר מאירופה כדי להינשא לו.

הולך לו, לצייר מיכאל ארגוב, המצייר עתה את עברו דותני על אסבסט ושייצג את ישראל בביאנלה האחרונה בי-ונציה, בה הציג עבודה מאסבסט בגודל 7 מטרים. אחרי שראו את עבודתו בביאנלה, הוזמן ארגוב על-ידי קבוצת ארכיטקטים המקימים אוניברסיטה טכנית בבירלין, לתכנן את העיצוב האמנותי של האוניברסיטה שתשרע על 10 דונם ושרוב מבניה יהיו מאסבסט.

הקלות ניכרות ינתנו ל-אורחים ישראלים במדינה החדשה שהוקמה באביב. על הקלות סיפרה השבוע **אביבי**, נערתו החדשה של מקים המדינה **אלי אביבי**: "מי שיבוא למדינתנו החדשה עם פספורט ישראלי, לא יצטרך ויזה".

חיה החברתיים של שינקין, בתם בת השבעיים של המשורר-עיתונאי יהונתן גפן ואשתו גורית, נפתחו השבוע במסיבת קוקטייל שנערכה לכבודו בביתו של שרה-ביטחון משה רייך שהוא דודו של יהונתן. אורחי המסיבה נחלקו לשני מהגות: המחנה הבהומי, שכלל את חבריהם של ההורים, והמחנה המשפחתי. בין שני המחנות בלט בכוסר ניידותו עוזר וייצמן, שפיטפט בעלי-זות עם הגשמים, ז'רמן ארי ניקובסקי, צביקה פיק, אסי רייך, ומרדכי (פופיק) ארנן. גם אשתו של שרה-ביטחון, רות רייך, הראתה פעמי-לוח רבה: היא צילמה את הנוכחים במצלמתה הפרטית.

הפרה

המעופפת

בערב ראיונות שנערך השבוע בתל-אביב, השתתף גם הבמאי דוד גרינברג שהציג בפני הקהל את סרטו הקצר של ז'ק קתמור, מסע אותו הפיק. אחרי הקרנת הסרט, שנשלח לייצג את ישראל בפסטיבל הסרטים בבירלין והבנוי על ציוריו של הצייר יוסף ברנר, כשברקע מוסיקת-פופ - ערך אורי זוהר מישאל בקהל ושאל מי הבין את הסרט. התוצאה הראתה שחלק מהקהל לא הבין. בעיקבות המישאל סיפר שמואל שי: "קבוצה מאורגנת באה לתערוכת ציורים מודרניים. במהלך הסירור שאל אחד המבקרים את המדריכה: למה לאשה בציור יש אוזן בי-

צינה טוכמאיר הדוגמנית, כמעט ואיבדה את ה-מקור שלה. היה זה אחרי שפקידי ההוצאה לפועל עיקלו את המקרר מפני שצוינה סרבה לשלם חוב שחבה ל"בוטיק מגדה", בו רכשיות נשות החברה התל-אביביות את בגדיהן. ציונה החרימה כמה שמלות השייכות לבוטיק אחרי שהצטלמה בהן, וכשה שמלות נוספות אך לא פרעה את תמורתן. כאשר מגדה קליין, בעלת הבוטיק תבעה ממנה לשלם, אמרה לה: "אפילו תעמדי על הראש, לא תקבלי את הכסף". בסופו של דבר, באיחור של שלוש שנים שילמה ציונה בעד השמלות במחיר העולה פי שלושה על מחירן בעת שלקחה אותן לעצמה.

ויצאתם נגדנו. אנחנו הרוסים אנשים פשוטים. איננו חריפים ביותר, אבל כשפוגעים בנו, אנחנו כמו דובים..."

כל-כך הרבה I.Q. (מנת מישל) בחדר אחוה" אמר בהתי-פעלות החייל שפתח את הדלת באולפן גלי צה"ל בו ראיין **יעקב** (יענקלה) **אגמון** את ה-פרופסורים **אפרים קצ'לס** ו**דניאל תלמי**, **יהושע גמון**, **שניאור ליבסון** ו**עמירם רון**. ואילו אגמון פתח את השיח במילים: "בוה אני פותח את ישיבת הממשלה המדעית של ישראל..."

בתוכנית אחרת בגלי צה"ל, סיפרו ידידיו של שינקין עגנון המנוח, סיפור מתקופת היותו מזכיר ועד חובבי-ציון. על עגנון הוטל לכתוב פרוטוקול של אחת הישיבות. עגנון, שהיה ידוע בכיקוריותו הרבה,

מדוע נוצרה בעיית ה-פנתרים השחורים ראש החוג להיסטוריה באוניברסיטת תל-אביב, פרופסור **צבי יעבין**, טען השבוע כי הבעיית נוצרה בגלל שהמנהיגות העילית של הפנתרים נשארה בחוץ-לארץ. "אני אסילו לא יודע איך לדבר איתם", אמר יעבין. "מה שחחר ליהדות מרוקו, למשל, זאת ה-מנהיגות שלה, אותה אפשר למי-צוא בסורבון בפאריז, אבל לא בארץ. את מנהיגות יהדות ספרד פולק אפשר למצוא בשוק הכסי-פים של רומא. פעם זה היה אחרת: כשהיהדות פוליין עלתה לארץ, בא איתה גם מנהיגות **יצחק גרינבוים**. לדעתך, כדי לפתור את הבעייה, צריכה ה-ממשלה להביא את המנהיגות ארצה".

המיקריות השלטת במש-רד-האוצר, ממש מדהימה. כמה ימים לפני נסיעת טיסת הבכורה של אלעזר למונטריאול, החליטה

אושיה לוי בחברת השפן שקיבל מאחד ממעריציו, חייל המשרת בניקעה, שקרא באחד העיתונים כי נולדה לאושיק ילדה והחליט על מתנה מתאימה - שפן.

רשם במקום פרוטוקול, את הש-גותיו על הדברים שנאמרו ב-אתה ישיבה: "שינקין - מה שדיבר, כולו שטויות, דיזנגוף אמר רק הבלים. כניל לגבי כל המשתתפים בישיבה."

מסתבר שלא רק בישראל מושמעות טענות נגד גילם ה-מופלג של היושבים בצמרת ה-שילטון. זה קורה גם בארצות-הברית, אלא ששם נמצא לבעייה פתרון: עד עתה היה רשום ב-מדריך הביאוגרפי של הקונגרס האמריקאי תאריך ליתרו של נציג דרום קארוליינה - **ג'ורג' מוקמיידן** - כ-12 באפריל 1898. הליברלים עשו חשבון פשוט ומצאו שלמקמיידן מלאו 73 שנה, וטענו שהוא זקן מדי לתפקידו. התוצאה: במדריך ה-קונגרס החדש רשום תאריך ל-יתו כ-5 באפריל, 1902.

גם כמה עסקני צמרת ישראלים אינם פטורים משגה זו. מקורביו של השר **פינחס ספיר** מכירים שתי שנות לידה של האיש החוק במפלגת העבר: זה: 1906 ו-1909. אך עולה עליו לאין-שיעור השר-לשעבר **ישראלי ישעיהו** (שרעבי). ישעיהו, בן ה-60 פלוס, מנצל את עובדת היותו ילד תימן, ארץ שלא הצטיינה מעולם במרוץ תושבים תקין, נתן לפירסום ב-מי ומי בישראל 1971 תאריך לידה משופץ: 14 באפריל 1920.

הנהלת האוצר כי ההקצבה של 125 דולר לנוסע בטיסות בכר-רה, לא מספיקה והכפילה את הסכום ל-250 דולר. במיקרה השתתפו באותה טיסה פקידים בכירים של משרד-האוצר כמו **משה זנדרברג**, שהוא היועץ הכלכלי של שר-האוצר, **חיים שפמל** החשב הכללי ו**ארנון גפני** הממונה על התקציבים ב-משרד. התירוץ להעלאה היה כי עכבר נתנה אל-עז, מלבד הטי-סה, גם אירוח מלא, שנפסק עכשיו. בכלל, מתברר שעכשיו זה מושג גמיש: האירות המלא באל-עז נפסק כבר לפני חמש שנים.

הסופר-עיתונאי **חנן ברטוב** העלה השבוע רשמי ביקור ביוגוסלביה והתעכב על פגישה שהיתה לו עם סגן שר-החוק הסובייטי לשעבר **ניקולאי פודורנקו**, שהיה שגריר ארצו בארץ, עורך כתבי-עת ספרותי ופרופסור-חבר באקדמיה הסובייטית למדעים. הפגישה נערכה בוועידת הסופרים העול-מית פאין. פודורנקו הצטרף ל-שולחן שלדו יבש ברטוב בחבר-רת ידידים. במהלך השיחה אמר ברטוב לפודורנקו: "היה שעות שמלאת תפקיד שאינו זכור ל-טובה אצלנו". "זה לא אני", השיב פודורנקו, "זו ארצה אני מלאתי הוראות. כן, אבל, אני הבאנו להקמת המדינה שלכם. אבל אתם היתם כפויי טובה